

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-05-2288 פלוני נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן, יו"ר הוועדה

חברת וועדה - גב' בת-שבע זידמן, עו"ס

חברת וועדה - גב' מימי גילוף, חינוך

נציג שב"ס - מר יוסף יעקב גרוס

מזכירת וועדה - גב' אביטל דהן

פלוני

המבקש

ע"י ב"כ עו"ד מגיד בדר

נגד

מדינת ישראל - פמ"ד

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד ברוך יעקובי

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 4 1. האסיר מרצה מאסר שלישי למשך 24 חודשים, כאשר 16 חודשים מתוכם הם בגין 3 עבירות זריקת
- 5 חפץ נפיץ, שתי עבירות זריקת פצצה ועבירת יידוי אבנים ו-8 חודשים הם בגין הפעלת חלק ממאסר
- 6 מותנה קודם. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע ולגזר הדין, האסיר, ב-3
- 7 הזדמנויות שונות בחודש אוגוסט 2018, בהיותו כבן 15 ו-9 חודשים, זרק זיקוקים לעבר מגדל
- 8 שמירה בכניסה לבית אומר, בשתי הזדמנויות בספטמבר 2019, בהיותו כבן 16 ו-10 חודשים
- 9 השליך מטענים לעבר היישוב כרמי צור וביום 12.1.20, בהיותו כבן 17 וחודשיים יידה אבנים
- 10 במהלך הפרת סדר המונית. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
- 11 2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירת משמעת בכך שב-6.1.21 היה מעורב
- 12 באירוע הפרת סדר. בגין עבירה זו נפסק לאסיר יום בידוד ושליטת טובות הנאה.
- 13 גם אם היינו נכונות לקבל טענת האסיר לפיה התנהגותו בכלא תקינה, הרי שעל פי הפסיקה,
- 14 התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18
- 15 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על
- 16 זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) -
- 17 להלן: ענין צופי]. קל וחומר כאשר מדובר בעבירת משמעת שהיא בעלת מאפיין אידיאולוגי.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-05-2288 פלוני נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ היא כללית וגנרית, כאשר אין בה כל התייחסות לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם כפי שציין בא כוח האסיר בצדק, נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. משכך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו עניין צופי ו-עניין מנצור].
4. האסיר היה קטין בעת ביצוע העבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר לימים, כבן 18 ו-9 חודשים. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזהו לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראייה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16)], עניין צופי ו-עניין מנצור]. קל וחומר, כאשר מדובר במי שחרף גילו הצעיר מדובר במאסרו השלישי, כפי שנטען בצדק ע"י ב"כ המשיבה.
5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים והשלכת מטענים וזיקוקים, אשר נעשו מספר פעמים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית או במשובת נעורים. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע, בין אם המדובר בכוחות הביטחון ובין אם מדובר באזרחים, יותר מפעם אחת - אזי גם במקרה של יידוי אבנים, השלכת זיקוקים ומטענים, נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו עניין צופי ו-עניין מנצור].
6. לחובתו של האסיר רישום פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות בעבירות בטחוניות. בגין פגיעה בבטחון האזור/בצה"ל ובפעילותו נדון ביום 10.1.18 ל-9 ימי מאסר בפועל וחודש מאסר מותנה. בגין פגיעה בבטחון האזור/בצה"ל ובפעילותו נדון ביום 8.4.19 ל-3 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר מותנה. חרף מאסרים מותנים אלה שב וביצע עבירות בטחוניות, כך שגם במאסרו הקודם הופעל מאסר מותנה וגם במאסרו הנוכחי הופעל מאסר מותנה. לא למותר לציין כי אמנם חלק מהעבירות בגין מרצה את מאסרו הנוכחי בוצעו לפני מאסרו הקודם, אולם הן בוצעו לאחר מאסרו הראשון, קרי חרף קיומו של מאסר מותנה. עולה מהאמור כי אין במאסרים מותנים כדי להרתיע את האסיר מלשוב ולבצע עבירות בטחוניות.
7. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי - הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה. בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי עת"א 30452-01-21 מדינת ישראל נ' דאדי (20.1.21) (להלן: עניין דאדי) -

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-05-2288 פלוני נ' מדינת ישראל

"כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד הנסיבות שנגדן
כוונו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי מתקיימות, הסכנה להישנות
מעשים דומים על אותו רקע שרירה וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע
עבירה ממניע אידיאולוגי צריך לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה
שהביאה אותו לביצוע המעשים.

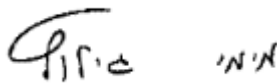
המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני בכלל ... לא השתנתה, והמתח
הנובע מכך בעינו עומד. המשיב ... צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר שחרורו
מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים שבמסגרתם הוא ביצע
את העבירות נגד כוחות הביטחון הישראליים. הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע
עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה
דאגת שווא".

8. מפי האסיר לא שמענו דבר מלבד טענה כי משפחתו הבטיחה לשלם את הקנס. בטיעוני לעונש
אמר האסיר כי הוא מעוניין ללמוד וכי לא יחזור על מעשיו. אין לראות בדברים מינוריים אלו
הבנה של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו. לכך יש
להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר חרטה כנה
ואמיתית. אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

**בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן כי העבירות בוצעו בהיותו קטין - הועדה אוסרת פרסום
שם האסיר בהחלטה.**

ניתנה והודעה היום א' אלול תשפ"א, 09/08/2021 במעמד הנוכחים.

גב' מימי גילוי,
חברת וועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס